

[Indenrigsministeren.]

vilde have andre og bedre Betingelser for det billige Byggeri. Jeg tror, det er en Fejl, at man taler saa meget om billigt Byggeri og mindre billigt Byggeri, for det Skel fremkommer slet ikke i større Udstrækning i Praksis, fordi man bygger alle Huse saa billigt, tør jeg næsten sige, som det er forsvareligt, under Hensyn til at man skal sætte Laan i det, og navnlig tror jeg, det er forkert, at man vil have, at det, man kalder billigt, og det, man kalder dyrt Byggeri, skal behandles forskelligt. Jeg har sagt i Udvalget, at dels eksisterer der ikke denne store Forskel, og dels er det ganske umuligt at administrere en saadan Bestemmelse, fordi det er ganske umuligt at træffe Bestemmelse om, hvorvidt de Boliger og Lejligheder, der opføres, skal henføres under det ene eller det andet, idet der er saa mange Mellemstandpunkter, og derved vil man blive udsat for Kritik og ogsaa for berettiget Kritik.

Med Hensyn til det Udvalg, som man fra Udvalgets Side har ønsket nedsat, hvilket jeg er gaaet med til, idet jeg ogsaa godt kan se, at det kan have et vist Formaal, synes jeg ikke, man skal hænge sig i, om det er mere eller mindre socialistisk, det kan der strides om, det kan vi diskutere op ad Stolper og ned ad Vægge uden at komme Sagen nærmere. Forholdet er det, at Staten og det offentlige gennem en lang Aarrække har ydet Støtte til et vist Byggeri, og den Støtte forøges gennem det foreliggende Forslag. Hvad der skal komme ud af Udvalgets Arbejde, er jo ikke paa Forhaand givet. Det gælder om, er ved en saglig og fordomsfri Drøftelse, uden Hensyn til om det er socialistisk eller ikke, at naa til det Resultat, man anser for at være det rigtige, og om det nu just bliver det, som de Konservativt har tænkt sig eller nogle andre har tænkt sig, skal jeg ikke paa Forhaand spaa om, det kan enhver have sin Mening om. Jeg tror som sagt ikke, at man paa Forhaand skal indstille sig paa først og fremmest at opnaa det, der er i Overstemmelse med den Teori eller Ideologi, som man er Tilhænger af, men man skal søge at naa frem til den Form, som under den Udvikling, man mener vil komme, tjener saavel dem, der skal bo i Husene, som Samfundets Interesser bedst.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby udtalte Haabet om, at man vilde samle hele Byggelovgivningen i en Bekendtgørelse, og det er ogsaa Meningen. Jeg kan sige, at vi er saa langt fremme, at denne Bekendtgørelse stort set er udarbejdet, men derimod kan jeg ikke tjene det ærede Medlem, hvis han tænker sig,

at vi skulde give os til at indføje Skattebestemmelser i denne Lov, som ikke nu findes i den, for derigennem giver vi os til at forandre hele Loven. Derimod er det Hensigten, som det ogsaa skete i den foreløbige Bekendtgørelse, som blev sendt til Udvalget, at affrykke disse Bestemmelser som et Bilag, hvorved man faar alle Bestemmelser i samme Hæfte.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensens mente, at det var et administrativt Omsvøb, at man skulde have Finansministerens og Finansudvalgets Tilslutning til denne yderligere halve Procent, der har været Tale om i Udvalget, og jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han troede, at dette skulde ske i hvert enkelt Tilfælde. Det kan ikke være Meningen. Der staar, at det skal fastsættes ved Bekendtgørelse, og der skal formentlig ikke udstedes Bekendtgørelse, hver Gang der skal bygges et Hus; det drejer sig om en almindelig Bemyndigelse, som Indenrigsministeren faar Finansministerens og Finansudvalgets Tilslutning til for et vist Tidsrum.

Det Spørgsmaal, som det ærede Medlem i øvrigt rejste om hele Byggeriet, gaar jeg ud fra ogsaa vil blive rejst i Udvalget, der bliver nedsat, og bliver taget op til Drøftelse der, hvis det ærede Medlem bliver Medlem af Udvalget. Det ærede Medlem mente i øvrigt at kunne skelne skarpt mellem to Slags Byggeri, det dyre og det billige. Det tvivler jeg om og henviser Tinget til de Bemærkninger, jeg tidligere har gjort derom. Men det ærede Medlem stillede det saadan op, at der skal tilvejebringes Lejligheder, som den fattigste Del af Befolkningen kan betale, og hvis vi saa skal til at undersøge, hvad den fattigste Del kan betale, tror jeg, at Resultatet bliver, at de skal have det nogenlunde gratis. Saa vil man ogsaa kunne komme til at skulle stille alle andre Livsfornødenheder til Raadighed for Befolkningen til en saadan Pris, at de fattigste kunde betale den. Men det blev en ganske uoverkommelig Opgave for Staten.

Her er der altsaa stillet i Udsigt og aabnet Mulighed for en meget betydelig Nedsættelse af disse Boligudgifter, og dem, som saa ikke kan klare sig hermed, maa man give yderligere Hjælp i den vanskelige Tid, og de maa akkurat som paa andre af Samfundslivets Omraader henvende sig til Kommunen og faa den Hjælp, som skal til, og efter de Fordelingsregler, som Sociallovgivningen engang har fastlagt. Ellers vil Følgen blive, at Staten overtager fuldt og helt Forsørgelsen af de Folk paa dette Omraade. Denne Lovgivning gælder hovedsage-